

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. XXXVII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972049921760/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

i en Tak, hvor den er vendt tilbageskuende mod Fortiden, *aabent*, med et Spørgsmaal og Haab, hvor den vender mod Fremtiden.

*

Naar Winther satte nogle Linjer af Petrarca som Motto for den første Samling »Til Een«, var det ikke blot fordi disse Linjer udtrykte hans egen Situation og Stemning, men fordi han ved Indgangen til sin Manddoms Kærlighedslyrik med Petrarcas »Canzoniere« til Laura vilde holde sig den ideale Grundform for Øje. Paa samme Maade havde han — som vi har set — paakaldt Poul Møllers Minde som Symbol for sin folkelig-nationale Digtning.

Hvad Homer betød for Oehlenschlägers nordiske Epos i »Thors Reise«, betød Petrarca for Winthers Lyrik.

Petrarca henviste Winther til Kærlighedslyrikens Grundmotiv: Besyngelsen af *den Eene*. Videre gav han ham Grundformerne i det lyriske Billedsprog og Stil og de musikalske og retoriske Elementer i den lyriske Diktion. Men denne Digtartens og Genrens Norm varierede Winther i Form og Indhold efter sin egen Tid og sin egen Personlighed og Oplevelse.

I Stedet for Sonetterne, der i Canzonieren fylder den største Plads (ialt 317) finder man i »Til Een« en Mangfoldighed af Versformer, der muliggør en Melodirigdom, der spænder fra den højtidelige Hymne til daglig Samtalesprog og en folkelig-jævn eller barnlig-naiv Tone. Winther følger her Udviklingen i den europæiske Lyrik efter Petrarca, har sine nærmeste Forudsætninger i den tyske og danske Digtning fra det 19. Aarhundrede, men knytter Forbindelse bagud i Tiden til den folkelige Visedigtning fra det 16. og 17. Aarh. og den religiøse Lyrik. Sonetten indgaar iblandt Digtformerne i »Til Een«, som den i det hele stadig var et Element i Tidens Lyrik. Hvor fuldendt Winther behersker Sonettens ydre og indre Form efter Petrarcas Mønster viser hans Sonet om Sjælens Forvandling (XXIX).

XXXVII